

# Den skjulte historien bak vers førti – nummer åtte

## *Fjellet*

Jeff Pippenger

2026-04-05

Forklarelsens berg for Peter fant sted mellom Panium og korset, og på en annen linje befinner Peter seg mellom Kristi dåp ved begynnelsen av Hans tjeneste og like etter det triumferende inntoget ved avslutningen av Hans tjeneste. Disse tre veimerkene – dåpen, berget og avslutningen av det triumferende inntoget – er markert ved de tre gangene den himmelske Fader talte. Den tredje gangen i Johannes 12 er når grekerne søkte Jesus. Dåpen er 9/11, berget er i Paniums historie frem til søndagsloven i vers seksten. For Peter var det Panium, deretter berget frem til avslutningen av det triumferende inntoget, som var like før Kristus skulle bli herliggjort for annen gang.

Nå er min sjel forferdet; og hva skal jeg si? Far, frels meg fra denne time; men derfor er jeg kommet til denne time. Far, herliggjør ditt navn. Da kom det en røst fra himmelen: Jeg har både herliggjort det og skal herliggjøre det igjen. Folket som sto der og hørte det, sa derfor at det tordnet; andre sa: En engel talte til ham. Jesus svarte og sa: Denne røst kom ikke for min skyld, men for deres skyld. Nå felles dommen over denne verden; nå skal denne verdens fyrste kastes ut. Og jeg, når jeg blir løftet opp fra jorden, skal dra alle til meg. Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle dø. Johannes 12:27–33.

Linjen som innrammes av 3. Mosebok tjuetre og pinsehøytiden, har et innledende veimerke på tre trinn, etterfulgt av fem dager, og et avsluttende veimerke med identiske kjennetegn. Mellom disse veimerkene representerer tretti dager prestenes periode, som ender ved basunhøytiden. Basunhøytiden, Kristi himmelfart etter førti dager der Han underviste sine disipler ansikt til ansikt etter sin oppstandelse, og soningsdagen representerer de tre trinnene ved avslutningen av linjen i 3. Mosebok tjuetre. Disse tre trinnene etterfølges av fem dager frem til både pinsehøytiden og løvhyttehøytiden. Den tredje gangen den himmelske Fader talte, var like før grekerne, som representerer dem som blir kalt ut av Babylon ved søndagsloven, søkte audiens hos Jesus. Like før søndagsloven identifiserer Jesus opphøyelsen av banneret på korset. Jorden ble opplyst av Hans herlighet ved 9/11, og den blir opplyst igjen ved søndagsloven.

Cæsarea Filippi, som er Panium, er den tredje time, og Cæsarea Maritima er den niende time på korset, når kallet om å komme ut av Babylon lyder. Før korset, mens man er i Paniums profetiske historie, er Peter på fjellet, men fremdeles før avslutningen av det triumferende inntoget. Panium fortsetter frem til korset i vers seksten. Peter i Panium er like før den tretrinns historien om basunhøytiden, himmelfarten og soningen i Tredje Mosebok tjue-tre. Peter er i de tretti dagene med prestens særlige undervisning.

Simon blir til Peter ved Panium, og har ett trinn på fjellet før det triumferende inntoget. Det triumferende inntoget illustrerer lignelsen om de ti jomfruene. Bare fem går inn til bryllupet, og de

fem dagene mellom det trefoldige veimerket og pinse er begynnelsen på det triumferende inntoget. Det begynner ved basunhøytiden, men det veimerket består av en kombinasjon av tre veimerker. Som ett enkelt veimerke identifiserer de angrepet på Nashville med basunhøytiden. Midnattsropets budskap vil nettopp ha blitt stadfestet, og prosesjonen av de fem kloke jomfruene begynner den prosessen som leder til korsets død, begravelse og oppstandelse, hvilket er søndagsloven.

Peter er i Panium når han korrigerer forutsigelsen om ildkulene over Nashville, og før basunhøytiden lyder ved forutsigelsens oppfyllelse. Han må av profetisk nødvendighet først gå opp på fjellet, for fjellet kom før det triumferende inntoget. Før Abraham gikk opp på fjellet, ble hans navn forandret, og Peters navn ble forandret i Panium, før han gikk opp på fjellet. Fjellet er Peters prøve før forutsigelsen om ildkulene over Nashville oppfylles. Oppfyllelsen er den tredje og avgjørende prøven hvor karakteren åpenbares enten som glede eller skam.

Linjen fra 457 f.Kr. ender mellom Rafia og Panium; pakten i kapittel sytten i Første Mosebok samsvarer med Rafia, og pakten i kapittel seksten i Matteus seksten samsvarer med Panium. Fra Panium går Peter til fjellet, slik Abraham gikk til ofringen av Isak. Fjellet på Peters linje samsvarer med fjellet på Abrahams tid.

Abrahams veimerke bestod av tre dager. Ved det triumferende inntoget ble to disipler sendt for å hente et esel som skulle bære Kristus, og i Abrahams linje begynner hans tredagersreise med at han utvelger to tjenere og et esel til å bære veden til Isaks offer. Peters åtte- eller sekسدagersreise til fjellet var tre dager for Abraham. Peter i Panium er før fjellet og før løsningen av eselet som innleder inntoget i Jerusalem, hvilket er der Abrahams tre dager begynte. Ved det triumferende inntoget stanset Kristus på Oljeberget og gråt over Jerusalem, og markerte således avslutningen på paksforholdet mellom Gud og det gamle, bokstavelige Israel. Peters fjell er før det triumferende inntoget; Kristi fjell er under det triumferende inntoget, og Abrahams fjell er ved avslutningen av inntoget.

2026 er mellomvalgåret da det tohundreogfemtiende året av det sjette riket i Bibelens profeti feirer sitt herlige herredømme. Denne feiringen som et profetisk midtpunkt samsvarer med Antiokos den store i 207 f.Kr., midtpunktet mellom Rafia og Panion, som markerer slutten på de to hundre og femti årene fra 457 f.Kr.

Når vi betrakter de fire linjene som består av kapittel elleve til og med kapittel tjue-to som hittil er blitt åpnet, (kanskje finnes det andre eksempler) tar vi nå for oss disse kapitlene i Slektens håp. Kapittel elleve er Dåpen, og kapittel tjue-to er Johannes' fengsling og død. Johannes står ved begynnelsen og ved avslutningen, og kapittel sytten, det midterste kapitlet, er Nikodemus.

«Nikodemus hadde kommet til Herren i den tanke å innlate seg i en samtale med Ham, men Jesus avdekket sannhetens grunnleggende prinsipper. Han sa til Nikodemus: Det er ikke teoretisk kunnskap du først og fremst trenger, men åndelig gjenfødelse. Du trenger ikke at din nysgjerrighet blir tilfredsstilt, men å få et nytt hjerte. Du må motta et nytt liv ovenfra før du kan verdsette de himmelske ting. Inntil denne forandring finner sted og gjør alle ting nye, vil det ikke være deg til noe frelsende gode å drøfte med Meg Min myndighet eller Mitt oppdrag.»

«Nikodemus hadde hørt Johannes Døperens forkynnelse om omvendelse og dåp, og hvordan han pekte folket hen til En som skulle døpe med Den Hellige Ånd. Han hadde selv kjent at det var mangel på åndelighet blant jødene, og at de i stor grad var behersket av trangsynthet og verdslig ærgjerrighet. Han hadde håpet på en bedre tilstand når Messias kom. Likevel hadde Døperens hjerteransakende budskap ikke virket syndserkjennelse i ham. Han var en streng fariseer og stolte av sine gode gjerninger. Han var høyt aktet for sin velgjørenhet og sin gavmildhet til opprettholdelsen av tempeltjenesten, og han følte seg trygg på Guds velvilje. Han ble forferdet ved tanken på et rike så rent at han i sin nåværende tilstand ikke kunne se det.» The Desire of Ages, 171.

Midtpunktet i Slektenes håp finnes i Nikodemus' linje, som representerer det siste kall til adventismen i linjen om beseglingen av de hundre og førtifire tusen. Han representerer en klasse som hørte Kristi forløpers budskap, men som var uvitende om sin laodikeiske tilstand.

«I samtalen med Nikodemus utfoldet Jesus frelsesplanen og sitt oppdrag til verden. I ingen av sine senere taler forklarte Han så fullstendig, skritt for skritt, det verk som må utføres i hjertene hos alle som vil arve himmelens rike. Helt ved begynnelsen av sin tjeneste åpnet Han sannheten for et medlem av Sanhedrinet, for det sinn som var mest mottakelig, og for en innsatt lærer for folket. Men Israels ledere tok ikke imot lyset. Nikodemus gjemte sannheten i sitt hjerte, og i tre år var det lite synlig frukt.» The Desire of Ages, 176.

Johannes' budskap og hans dåp av Kristus representerte den første engels budskap om å frykte Gud. Johannes' budskap var det laodikeiske budskapet om rettferdiggjørelse ved tro, og dette budskapet ble gitt kraft ved Kristi dåp, slik også budskapet til Jones og Waggoner var budskapet til Laodikea i 1888. Kristi dåp og 1888 var et forbilde på ankomsten av budskapet til Laodikea ved 11. september, som ender ved midtpunktet mellom Rafia og Panium.

Nikodemus betyr «folkets seier», og rettferdiggjørelse ved tro er beseglende budskapet som kom med Johannes' budskap, ble gitt kraft ved dåpen og ble definert ved Nikodemus' nattlige møte med Kristus. Kapittel tjue to beskriver Johannes' død som frembringer en erkjennelse hos hans disipler av banneret som skulle løftes opp og dra alle mennesker til seg. Dåpen var både 11. september og 18. juli 2020 frem til 31. desember 2023, for dåpen illustrerer død (2020), begravelse (tre og en halv dag) og oppstandelsen (31. desember 2023). Deretter kommer nattemøtet, hvor folkets seier fremstilles som å bli født på ny, fra Laodikeas blindhet til det tjue-tjue-syn som tilhører en filadelfier. Så fremstilles Kristi gjerninger som opphøyelsen av banneret.

For Abraham står Kristi gjerninger i Johannes' linje i samsvar med ofringen av Isak. For Peter ender linjen i Cæsarea ved havet, Cæsarea Maritima, ved den niende time, hvor korset kaller alle mennesker til rettferdiggjørelsens seier ved tro, hvilket er den tredje engels budskap. Den tredje engels budskap er budskapet om Islams tredje ve, som kom ved 9/11 i Bileams første møte med Islams esel, deretter en fordobling av angrep mot det bokstavelige herlige land den 7. oktober 2023, og så det andre angrepet ved Nashville, idet Bileam manøvrerer Islams esel gjennom vingårdene i det gamle bokstavelige og moderne åndelige herlige land. Det tredje angrepet er jordskjelvet i den snart kommende søndagsloven. Der blir Isak ofret; der hørte og så Johannes' disipler, et symbol på den store skare som får martyrdommens hvite klær, bannerets gjerninger.

Midtpunktene i 1 Mosebok, Matteus og Slektenes håp identifiserer beseglingen av de hundre og førtifire tusen og hedningenes kall.

Forklaringen som Kristus ga Nikodemus, var vindens verk, selv om dens gjerning er usynlig.

«Nikodemus var fremdeles forvirret, og Jesus brukte vinden for å illustrere sin mening: «Vinden blåser dit den vil, og du hører dens sus, men du kan ikke si hvor den kommer fra, eller hvor den farer hen; slik er hver den som er født av Ånden.»

«Vinden høres blant trærnes grener, idet den rasler i bladene og blomstene; likevel er den usynlig, og intet menneske vet hvorfra den kommer eller hvor den farer hen. Slik er det med Den Hellige Ånds gjerning på hjertet. Den kan ikke forklares mer enn vindens bevegelser kan forklares. En person er kanskje ikke i stand til å angi det nøyaktige tidspunkt eller sted, eller å følge alle omstendighetene i omvendelsesprosessen; men dette beviser ikke at han ikke er omvendt. Ved en innflytelse som er like usynlig som vinden, virker Kristus stadig på hjertet. Litt etter litt, kanskje uten at mottakeren er seg det bevisst, blir det gjort inntrykk som har til hensikt å dra sjelen til Kristus. Disse kan mottas gjennom betraktning av Ham, gjennom lesning av Skriften, eller ved å høre Ordet fra den levende forkynner. Plutselig, når Ånden kommer med en mer direkte appell, overgir sjelen seg med glede til Jesus. Av mange kalles dette en plutselig omvendelse; men det er resultatet av langvarig tilskyndelse fra Guds Ånd,—en tålmodig, langstrakt prosess.»

«Selv om vinden i seg selv er usynlig, frembringer den virkninger som kan ses og merkes. Slik vil Åndens verk på sjelen åpenbare seg i enhver handling hos den som har kjent dens frelsende kraft. Når Guds Ånd tar hjertet i eie, forvandler den livet. Syndige tanker blir lagt bort, onde gjerninger blir oppgitt; kjærlighet, ydmykhet og fred trer i stedet for vrede, misunnelse og strid. Glede trer i stedet for sorg, og ansiktet gjenspeiler himmelens lys. Ingen ser hånden som løfter byrden, eller skuer lyset stige ned fra salene der oppe. Velsignelsen kommer når sjelen i tro overgir seg til Gud. Da skaper den kraft som intet menneskelig øye kan se, et nytt vesen i Guds bilde.» The Desire of Ages, 172, 173.

Ved 11. september begynte senregnet å falle som et lett dryss. Ved 11. september kom islam, fremstilt som «østvinden» i Bibelens profetier, idet beseglingen av de hundre og førtifire tusen begynte. Senregnet, som er et budskap fremstilt som den «gylne olje» som strømmer ned fra Sakarjas to gyldne rør, innledet kallet til laodikeiske syvendedagsadventister om omvendelse. Den Hellige Ånds vind begynte sitt verk med å lære alle de ting som er skrevet, og ved å anvende budskapet om Jeremias gamle stier for å tale til hjertene hos blinde laodikeere. Den Hellige Ånds verk, fremstilt for Nikodemus og nærmere forklart som det «skritt for skritt»-arbeid, det «verk som er nødvendig å utføre i hjertene hos alle som vil arve himmelriket». Prosessen ble av Kristus sammenlignet med vindens verk, og prosessen finner sted i perioden med «østvinden», som kom ved 11. september. Jesaja omtaler denne samme perioden i termer av den sterke vind.

Med måtehold, når den skyter fram, går du i rette med den; han holder sin sterke vind tilbake på østavindens dag. Derfor skal Jakobs misgjerning bli sonet; og dette er hele frukten av at hans synd blir tatt bort: når han gjør alle alterets steiner lik kalksteiner som slås i stykker, skal Asjera-pælene og billedstøttene ikke bli stående. Jesaja 27:8, 9.

Alle profetene stemmer overens med hverandre i de siste dager, og Jesajas «stormvind» er Johannes' stridens vinder, som holdes tilbake under beseglingen av de hundre og førtifire tusen. Jesajas stormvind er østvinden som blir «stanset» i Jesajas vitnesbyrd, og holdt tilbake i Johannes'. Johannes' stridens vinder holdes tilbake mens Guds folk besegles, og Jesajas østvind blir identifisert som den tiden da «Jakobs misgjerning» blir «sonet». Det hebraiske ordet for «sonet» betyr gjort soning for. Johannes' besegling er den samme som i Esekiel kapittel ni og er den samme som soningen for Jakobs misgjerning. Engelen som går gjennom Jerusalem og setter et merke på dem som sukker og klager, er den engelen som stiger opp fra «øst».

Og etter dette så jeg fire engler stå på jordens fire hjørner og holde jordens fire vinder tilbake, for at ingen vind skulle blåse over jorden, heller ikke over havet eller over noe tre. Og jeg så en annen engel stige opp fra øst, med den levende Guds segl; og han ropte med høy røst til de fire englene, som det var gitt å skade jorden og havet, og sa: Skad ikke jorden, heller ikke havet eller trærne, før vi har beseglet vår Guds tjenere på deres panner. Åpenbaringen 7:1–3.

Engelen er Kristus, og Han fór opp ved slutten av førti dager med undervisning ansikt til ansikt med disiplene i pinsetiden, og Han farer opp ved basunhøytiden i 3. Mosebok 23 ved slutten av de tretti dagene med undervisning ansikt til ansikt med prestene, som er representert ved tallet tretti.

2026 er mellomvalgåret, og valgene er allerede blitt bekreftet som profetiske veimerker. Uten at Demokratene stjal valget i 2020, ville Trump ikke ha oppfylt Romas gåte. Romas gåte er at det er den åttende og er av de sju. Denne gåten identifiserer Trump som representanten for dyrets bilde, som alltid kommer opp som den åttende, og likevel er av de sju. I Daniel sju måtte tre av det hedenske Romas ti horn fjernes for at det lille horn skulle stige opp. Der kom det pavelige Roma fram som det åttende blant sju andre horn, og likevel sprang det fram av det hedenske Roma, for det skulle være av de sju. I Daniel åtte ble det medisk-persiske riket framstilt ved to horn, deretter var Hellas ett enkelt horn, som, da det ble brutt av, frambrakte fire horn; således har det vært sju horn før Roma kommer, og Romas lille horn er det åttende. Det finnes andre vitner om det forhold at Roma alltid kommer opp som den åttende og er av de sju, men gåtens primære referansepunkt er Åpenbaringen kapittel sytten.

Og her er den forstand som har visdom: De sju hoder er sju fjell, som kvinnen sitter på. Og det er sju konger: fem er falt, én er, og den andre er ennå ikke kommet; og når han kommer, må han bli en kort stund. Og dyret som var, og ikke er, han er selv den åttende, og er av de sju, og går til fortapelse. Åpenbaringen 17:9–11.

Det stjålne valget i 2020 identifiserte et valg som et profetisk veimerke. Et annet vitne om dette faktum finner vi hos president Carter. Reagan var den første av presidentene som leder frem til at Trump blir den åttende som er av de sju, idet han danner et bilde av Roma. Reagan var den første i rekken av åtte presidenter siden endens tid i 1989. 1989 ble oppfylt i Daniel elleve, versene én til fire, og det fremsetter vitnesbyrdet om den rikeste presidenten. Reagan ble forutgått av den verste presidenten i historien inntil det tidspunktet. Carter forlot embetet med en islamsk krise uløst. Førtisju år senere løser Trump nå det problemet som demokraten Carter etterlot Reagan. Fordi den første og alfa, Reagan, var en republikaner som foregrep en republikaner ved avslutningen og omega, måtte Trump også arve en islamsk krise skapt av den foregående demokratiske presidenten,

som av profetisk nødvendighet måtte være den verste presidenten i historien inntil det tidspunktet. Obama oppfylte selvfølgelig alle disse profetiske kjennetegnene, og det gjorde også Biden. For at Reagan skulle foregripe den siste, måtte han også foregripe ikke bare den åttende, men også den sjette. Ved å gjøre dette måtte Løven av Juda stamme kontrollere valgene for å sikre en rekke mislykkede presidentskap som gikk forut for Trump i begge tilfeller. Valgene er et profetisk veimerke, og 2026 er mellomvalget for presidenten som er den åttende som er av de sju.

De forente staters tohundreogfemtiårslinje begynte i 1776 og kulminerer i 2026.

Tohundreogfemtiårslinjen fra 457 f.Kr. kulminerte i 207 f.Kr., mellom vers elleve og femten, slagene ved Rafia og Panium. Rafia er profetisk knyttet til pakten om omskjærelse i 1. Mosebok sytten, og Panium er profetisk knyttet til pakten om de hundre og førtifire tusen i Matteus seksten. 2026 samsvarer med 207 f.Kr., mellom vers elleve og femten—mellom Rafia og Panium, som også er mellom Guds første pakt med et utvalgt folk og Guds siste pakt med et utvalgt folk.

De to hundre og femtiårige linjene som ender ved midtpunktet av 207 f.Kr. og 2026, stemmer overens med den to hundre og femtiårige forfølgelseslinjen som begynte da byen Roma brant i året 64. Derfra ble det for Jerusalems innbyggere forkynt syv års advarsel om den kommende ødeleggelsen ved en underlig mann. Da året sytti kom og Jerusalem ble ødelagt, ble Guds menighet spredt, og de forkynte evangeliet til hele verden. Samtidig som menigheten i Efesos forkynte oppstandelsens pinsebudskap, begynte den forfølgelsen som er fremstilt ved menigheten i Smyrna, for de to menighetene måtte av profetisk nødvendighet løpe parallelt i en periode. Paulus var en leder for den profetiske menigheten i Efesos, men han skrev om begge histories.

Forfølgelser, lidelser, som kom over meg i Antiokia, i Ikonium, i Lystra; hvilke forfølgelser jeg utholdt; men av dem alle fridde Herren meg ut. Ja, og alle som vil leve gudfryktig i Kristus Jesus, skal lide forfølgelse. 2 Timoteus 3:11, 12.

A.T. Jones identifiserer den to hundre og femti år lange perioden som begynner i år 64 og ender med Milano-ediktet i 313. I disse årene ble forfølgelsen mot Guds folk ført av det hedenske Roma, men budskapet til menigheten i Smyrna angav ti dager, som representerer den aller verste forfølgelsen i denne perioden.

Frykt ingen av de ting som du skal lide: se, djevelen skal kaste noen av dere i fengsel, for at dere skal bli prøvet; og dere skal ha trengsel i ti dager: vær tro inntil døden, og jeg vil gi deg livets krone. Åpenbaringen 2:10.

Denne forfølgelsesperioden, representert ved keiser Diokletian, varte i ti år, fra 303 til 313, da keiser Konstantin den store regjerte, slik han også gjorde ved den første søndagsloven i 321, og da han delte Roma i øst og vest i 330. Året 313 ble profetisk markert ved det diplomatiske ekteskapet i Milano, da keiser Konstantin (hersker over Vesten) arrangerte ekteskapet mellom sin halvsøster, Flavia Julia Constantia, og Licinius, keiseren som kontrollerte den østlige (eller den snart østlige) delen av Romerriket. Ekteskapet ble symbolsk avsluttet da Konstantin delte riket i øst og vest i 330.

Neros 250-årsperiode begynner med en sjuårsperiode som begynner og ender med en beleiring som er et forbilde på verdens ende. Ved periodens slutt var det en tydelig tiårsperiode med forfølgelse. Perioden begynte på Efesos' tid, omfattet deretter Smyrnas historie inntil Konstantins kompromissets kirke, da Pergamos-menigheten trådte frem i 313.

Disse sytten årene fra 313 til 330 finner sitt motstykke i historien om Rafia og Panium, der slaget i 217 f.Kr. og slaget i 200 f.Kr. er atskilt av sytten år. I slaget ved Rafia seiret Ptolemaios, men han ville være død og borte før slaget ved Panium. Likevel regjerte han i sytten år fra 221 f.Kr. til 204 f.Kr. Tre linjer på 250 år, sammenbundet av tre syttentall, tvinger frem overveielser av at 313 svarer til 2026.

313 var en tydelig overgang fra forfølgelse til kompromiss, og markerte således 313 som et symbol på en forandring av profetisk karakter, som ble forbildet ved overgangen fra Smyrna til Pergamos. Det første skrittet ble representert ved et diplomatisk ekteskap som endte i skilsmisse sytten år senere. Det andre skrittet var den første søndagsloven. Inspirasjonen underretter oss om at søndagsloven forutgår av en progressiv, trinnvis prosess som innbefatter søndagslover som går forut for den søndagsloven som er definert som å tvinge deg til å holde søndag og også forfølge deg for å holde Guds syvendedags sabbat.

«Dersom leseren vil forstå hvilke redskaper som skal tas i bruk i den forestående strid, behøver han bare å følge beretningen om de midler Roma benyttet for det samme formål i tidligere tider. Dersom han vil vite hvordan papister og protestanter i forening vil behandle dem som forkaster deres dogmer, la ham se den ånd som Roma viste overfor sabbaten og dens forsvarere. »

«Kongelige forordninger, allmenne kirkemøter og kirkelige bestemmelser opprettholdt ved verdslig makt var de trinn hvorved den hedenske høytiden oppnådde sin æresplass i den kristne verden. Det første offentlige tiltak som påbød søndagshelligholdelse, var loven utstedt av Konstantin. (A.D. 321.) Dette ediktet krevde at byfolk skulle hvile på «solens ærverdige dag», men tillot dem som bodde på landet å fortsette sitt jordbruksarbeid. Selv om det i realiteten var en hedensk lovbestemmelse, ble den håndhevet av keiseren etter hans nominelle antagelse av kristendommen.» The Great Controversy, 573, 574.

Milanoediktet i 313 var det «kongelige edikt» som ble fulgt av at «allmenne konsiler og kirkelige forordninger, opprettholdt ved verdslig makt, var trinnene». Dette var gradvise trinn som ledet til den første søndagsloven i 321. Ett av disse trinnene er «kirkelige forordninger», slik som søndagshelligholdelse, «opprettholdt ved verdslig makt». Perioden omkring 1888 identifiserer en rekke søndagslover som ble fremsatt i Senatet av senator Blair, men som aldri førte frem, men i den samme historien vedtok flere delstater søndagslover håndhevet av delstaten. Disse to vitnene identifiserer 313 som et veimerke hvor «kongelige edikter», slik som en eksekutiv ordre, ville markere en overgang i historien til jorddyret, som er bestemt til å tale som en drage.

Når Amerikas forente stater taler som en drage, ender det som det sjette riket i Bibelens profeti, og det gjør det ved å tale på samme måte som det gjorde i begynnelsen av sitt herredømme som det sjette riket. I 1798 vedtok Amerikas forente stater Alien and Sedition Acts, som var et forbilde på

søndagsloven. Alien and Sedition Acts av 1798 var det tredje av tre skritt som begynte i 1776 med Uavhengighetserklæringen, etterfulgt av Grunnloven i 1789. Disse tre skrittene svarer til 313, 321 og 330.

1776, 1789 og 1798 var alle handlinger som defineres som tale, for Inspirasjonen opplyser oss om at «nasjonens tale er dens lovgivende og dømmende myndigheters handling». 313, 321 og 330 er alle veimerker forbundet med Konstantin den store. Avslutningen på det gamle, bokstavelige Israel, både det nordlige og det sørlige riket, symboliseres som en skilsmisse, og det er dette som fremstilles ved 330. En skilsmisse mellom øst og vest i et ekteskap som begynte sytten år tidligere, ved ekteskapet i Milano-ediktet. Ved søndagsloven vil De forente stater ha fylt sitt prøvetidsbegers mål, og det vil bli skilt fra Gud når det gjelder sitt profetiske formål, slik dette var forbildet ved landet som fløt med melk og honning for det gamle Israel. Inspirasjonen sier at nasjonalt frafall etterfølges av nasjonal ruin. Dette skjer når Gud skiller seg fra det herlige landet, slik dette fremstilles ved året 330. Fra ekteskapet i 313 til den første i en rekke eskalerende søndagslover i 321 til skilsmissen i 330. 1776 svarer til 313, og 1789 svarer til 321 og 1798 svarer til 330.

330 er også oppfyllelsen av de 360 årene siden slaget ved Actium i 31 f.Kr. Actium var Romas tredje hinder og er således et forbilde på søndagsloven, hvor det moderne Roma overvinner sitt andre og tredje hinder. Ved veimerket 330 forenes slaget ved Panium med slaget ved Actium. Slaget ved Rafia i 217 f.Kr. svarer til krigen i Ukraina i 2014; deretter, i 2015, innledet Trump sin første presidentkampanje; i 2020 ble begge hornene på dyret fra jorden drept; i 2023 ble de begge oppreist. I 2024 begynte prøven på grunnvollene, og i 2025 ble den profetiske alliansen mellom den åttende presidenten og hans pavelige motpart markert ved deres gjensidige innvielser.

Vi vil fortsette med disse tingene i den neste artikkelen.